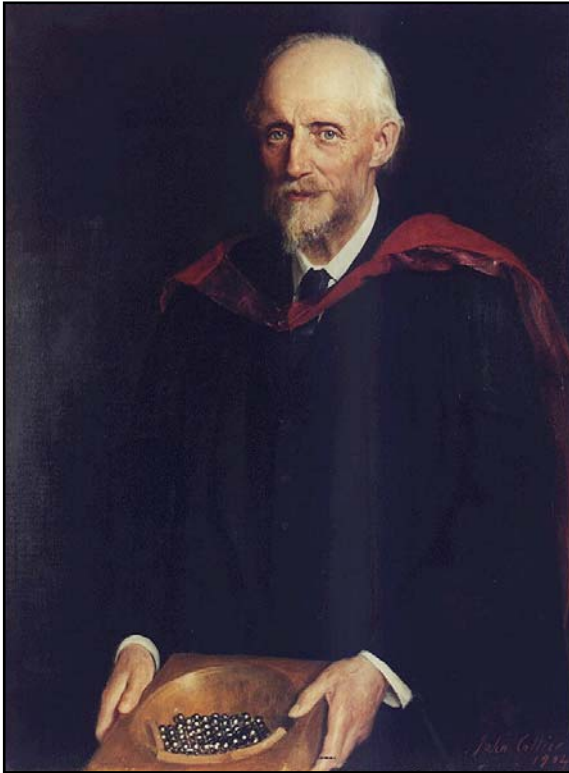

**Fakulta strojního inženýrství VUT v Brně
Ústav konstruování**

**KONSTRUOVÁNÍ STROJŮ
strojní součásti**

Přednáška 9

Kluzná ložiska

... The novelty of his method (Reynolds) of approach made his papers very hard reading – in fact I think it is probable that some of them have never been read through by anyone.

SIR J. J. THOMSON (1936)

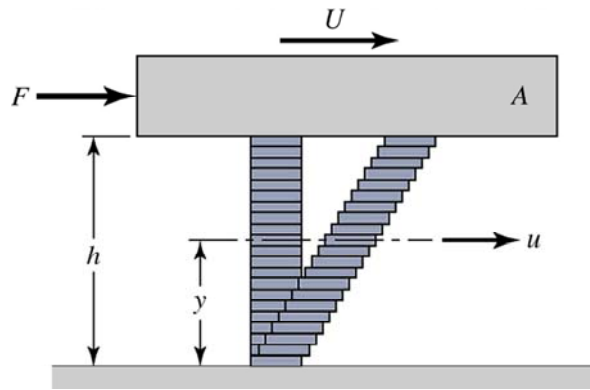
Obsah

Kluzná ložiska

- Petrovova rovnice.
- Hranice mezi stabilním a nestabilním mazáním.
- Hydrodynamické radiální ložisko.
- Teorie hydrodynamického mazání.
- Reynoldsova rovnice.
- Sommerfeldovo a Ockvirkovo řešení Reynoldsovy rovnice.

Viskozita

Viskozita je jednou z nejdůležitějších vlastností tekutých maziv, která se projevuje odporem při pohybu jejich částic. Podle Newtona platí pro pohyb tekutiny s laminárním tokem, že smykové napětí τ v rovině rovnoběžné s laminárním tokem, je přímo úměrné gradientu rychlosti du/dy neboli smykovému spádu D . Konstanta úměrnosti η se nazývá **absolutní (dynamická) viskozita**. Často se používá také **kinematická viskozita** η_k definovaná jako poměr absolutní viskozity a hustoty při dané teplotě.

$$\tau = \eta \frac{du}{dy} = \eta D$$

$$\eta_k = \frac{\eta}{\rho}$$

$$\eta = \frac{\tau}{\frac{du}{dy}} = \frac{\text{N}\cdot\text{s}}{\text{m}^2} = \text{Pa}\cdot\text{s}$$

$$\eta_k = \frac{\text{kg}}{\text{m}\cdot\text{s}} \frac{\text{m}^3}{\text{kg}} = \frac{\text{m}^2}{\text{s}}$$

Jednotky absolutní viskozity

SI soustava $\text{N}\cdot\text{s}/\text{m}^2$

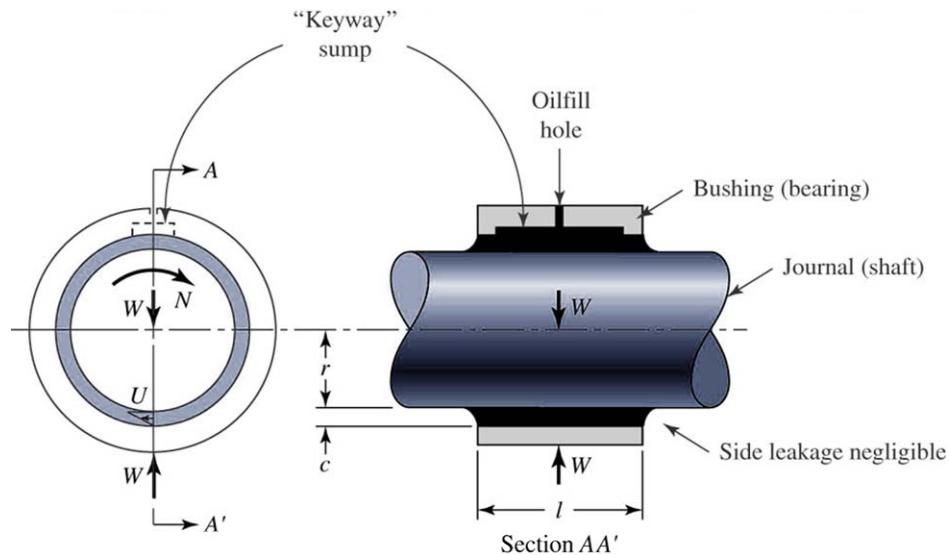
CGS soustava centipoise (cP)

Anglické reyn ($\text{lbf}\cdot\text{s}/\text{in}^2$)

To convert from	To			
	cP	kgf-s/m ²	N-s/m ²	lbf-s/in ²
	Multiply by			
cP	1	1.02×10^{-4}	10^{-3}	1.45×10^{-7}
kgf-s/m ²	9.807×10^3	1	9.807	1.422×10^{-3}
N-s/m ²	10^3	1.02×10^{-1}	1	1.45×10^{-4}
lbf-s/in ²	6.9×10^6	7.03×10^2	6.9×10^3	1

Petrovova rovnice

Velikost **tření u kluzného ložiska** pracujícího v podmínkách **kapalinového mazání** byla poprvé stanovena **Petrovem** roku 1883. Petrovova rovnice nejenže dává dobrý odhad součinitele tření, ale také definuje základní bezrozměrné parametry používané při výpočtu kluzných ložisek.

τ smykové napětí, η absolutní viskozita maziva,
 u obvodová rychlost, c radiální vůle, r poloměr čepu,
 N otáčky čepu, T kroutící moment, l délka ložiska,
 A plocha, μ součinitel tření, W zatížení, p tlak

$$\tau = \eta \frac{u}{c} = \frac{2\pi r \eta N}{c}$$

$$T = (\tau A)(r) = \left(\frac{2\pi r \eta N}{c} \right) (2\pi r l)(r)$$

$$T = \frac{4\pi^2 r^3 l \eta N}{c}$$

$$T = \mu W r = (\mu)(2rl p)(r) = 2r^2 \mu l p$$

$$\mu = 2\pi^2 \frac{\eta N r}{p c}$$

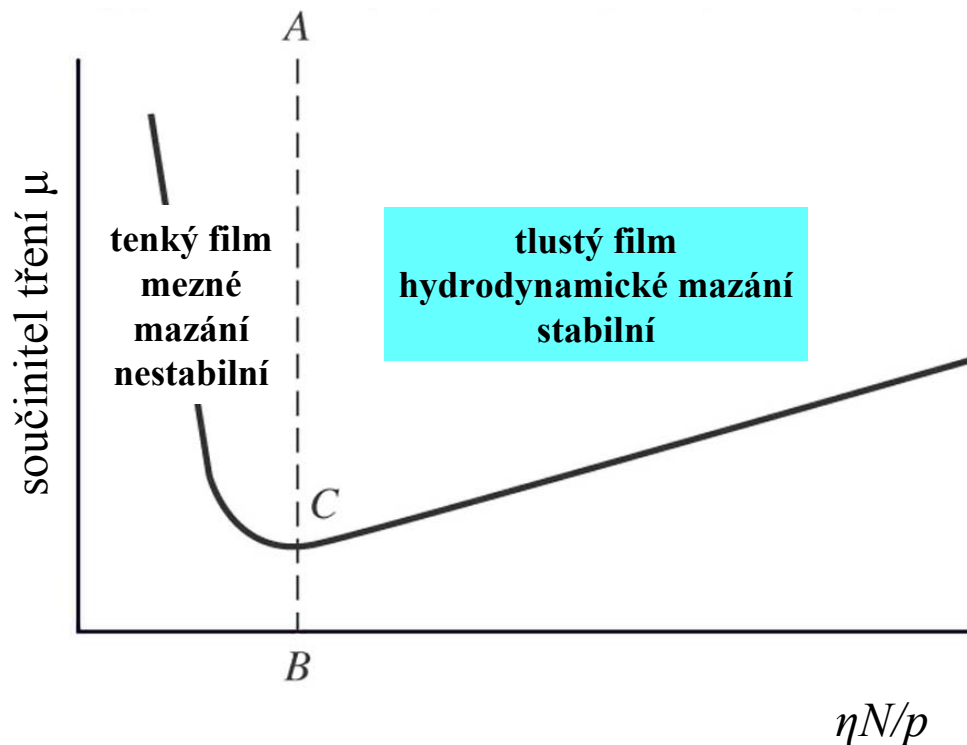
Petrovova rovnice

$$S = \left(\frac{r}{c} \right)^2 \frac{\eta N}{p}$$

Sommerfeldovo číslo

Hranice mezi stabilním a nestabilním mazáním

Hranici mezi kapalinovým a mezným mazáním je možné stanovit na základě **Stribeckovy křivky**. Provedené experimenty ukazují, že při dosažení určité hodnoty $\mu N/p$ nastává **hydrodynamické** neboli **stabilní mazání**.

$$\frac{\eta N}{p} \geq 1,7 \cdot 10^{-6}$$

Zvýšení teploty maziva vede ke snížení jeho viskozity a tedy také k menší hodnotě $\eta N/p$. Součinitel tření μ se sníží, takže množství tepla vznikající v důsledku tření mezi jednotlivými vrstvami maziva se zmenší. To vede k poklesu teploty maziva.

Hydrodynamické radiální ložisko

Při otáčení čepu vzniká v kluzném ložisku **klínová vrstva maziva**. Čep působí jako „čerpadlo“ a v důsledku přilnavosti maziva strhává mazivo s sebou a tlačí jej pod sebe. Ve vrstvě maziva tak vzniká tlakové pole, jehož výslednice je v rovnováze se zatížením W . Minimální tloušťka mazacího filmu h_0 leží na spojnici středů čepu O a pánve O' .

Základní terminologie radiálních ložisek

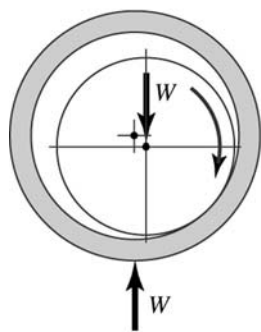
radiální ložisková vůle $c = R - r$

excentricita ložiska $e = OO'$

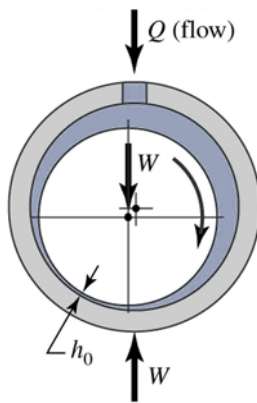
excentrický poměr $\varepsilon = e/c$

$\beta = 2\pi$ úplné ložisko

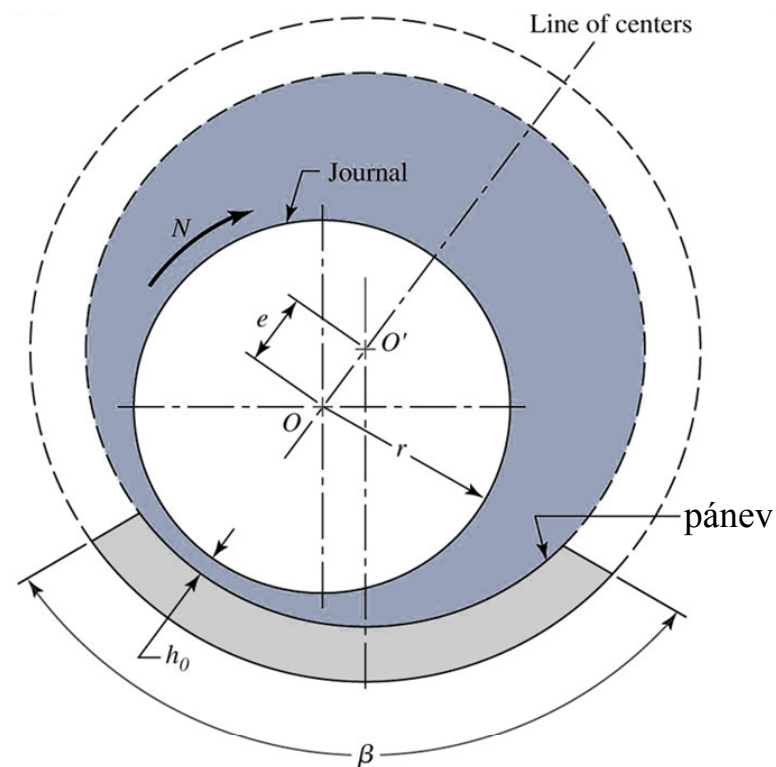
$\beta < 2\pi$ parciální ložisko

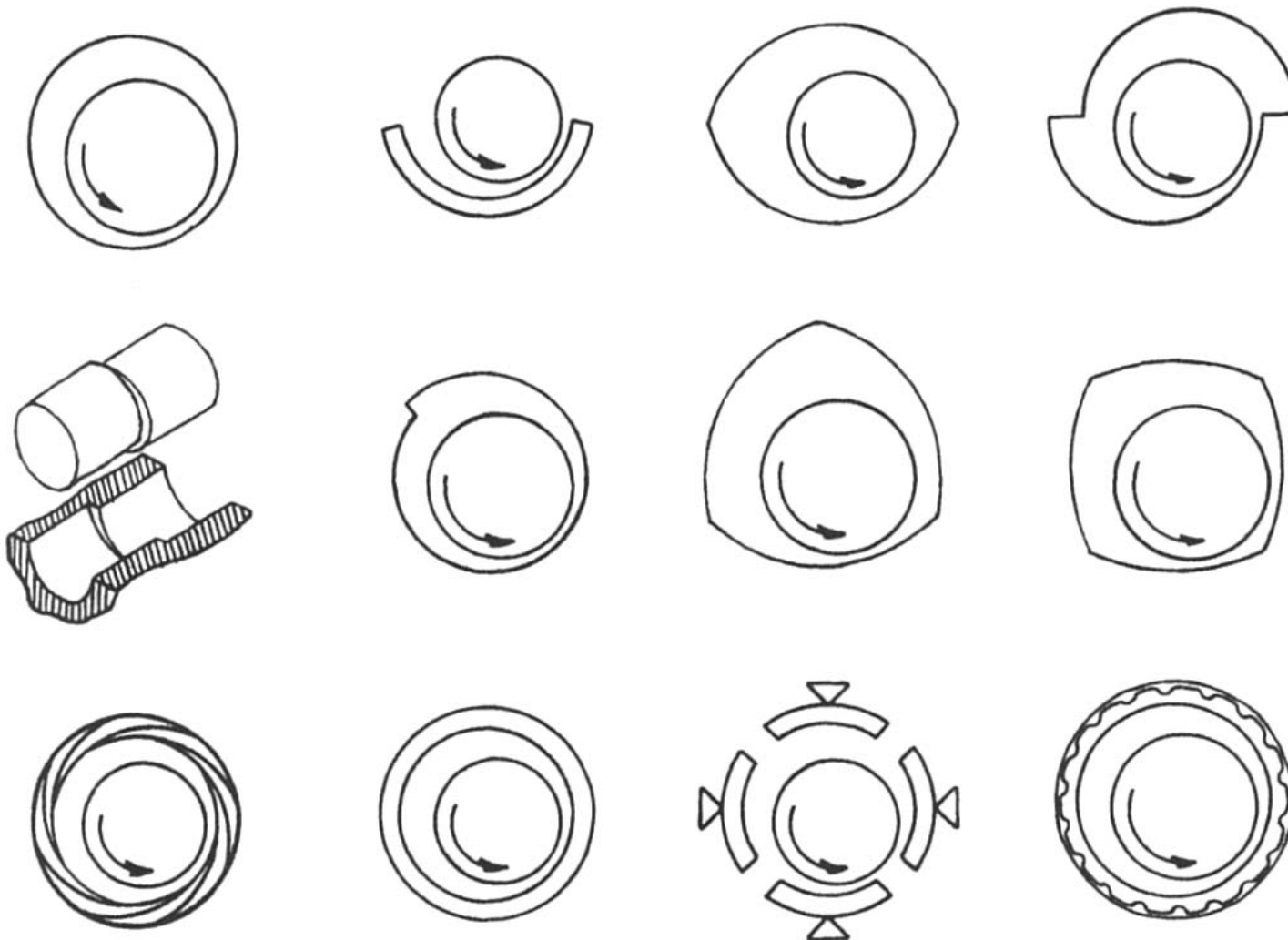
bez maziva

s mazivem

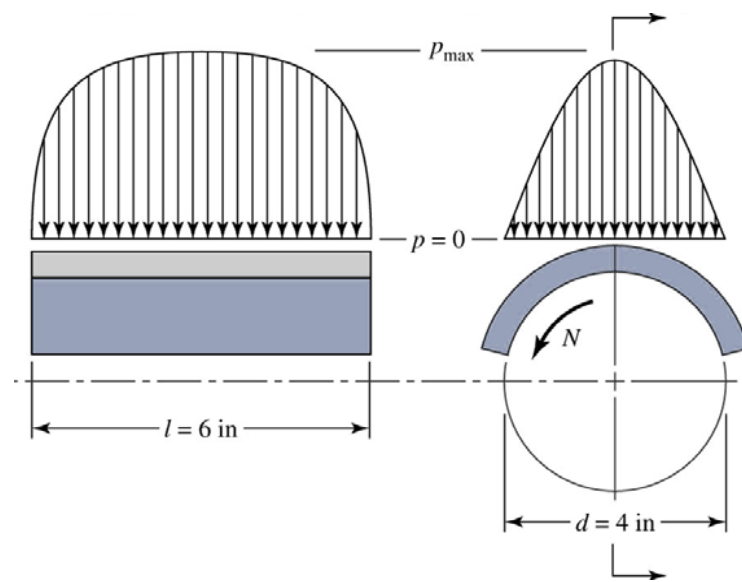
Geometrie radiálních ložisek

Teorie hydrodynamického mazání

Současná teorie hydrodynamického mazání má svůj původ v experimentech s parciálním radiálním ložiskem popsaných roku 1883 Beauchampem Towerem. Towerovy výsledky vedly o tři roky později Osborna Reynoldse k odvození diferenciální rovnice (**Reynoldsova rovnice**) popisující průběh tlaku v klínové mezeře.

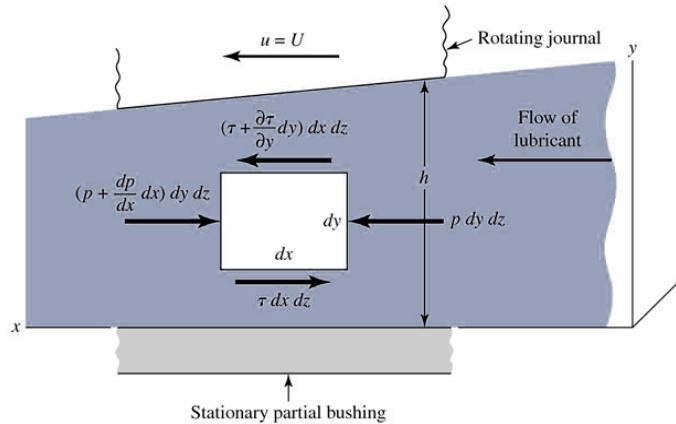
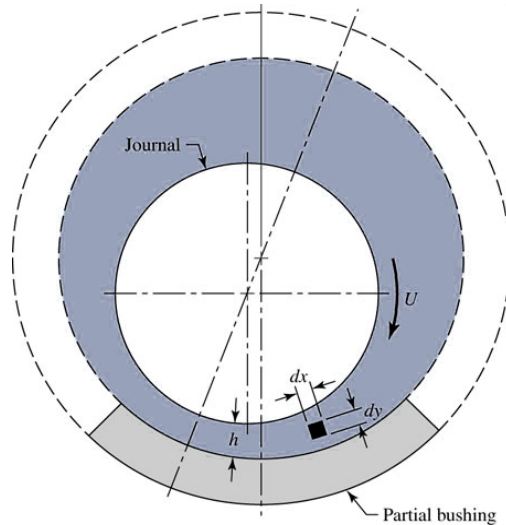
Towerův experiment

Předpoklady při odvození Reynoldsovy rovnice

1. Newtonské mazivo.
2. Setrvačné síly jsou zanedbatelné.
3. Mazivo je považováno za nestlačitelné.
4. Viskozita maziva je konstantní.
5. Tlak se nemění v axiálním směru.
6. Čep a pánev jsou nekonečně dlouhé, takže mazivo proudí pouze ve směru rychlosti u .
7. Tlak podél tloušťky mazacího filmu je konstantní.
8. Rychlost jakékoliv částice maziva závisí pouze na souřadnicích x a y .

Reynoldsova rovnice

Na elementární objem maziva o rozměrech dx , dy , dz působí **tlakové a třecí síly**. Jejich rovnováha je určena rovnicí $\sum F_x = 0$.

$$\sum F_x = p \, dy \, dz - \left(p + \frac{dp}{dx} dx \right) dy \, dz - \tau \, dx \, dz + \left(\tau + \frac{\partial \tau}{\partial y} dy \right) dx \, dz = 0 \quad \Longrightarrow \quad \frac{dp}{dx} = \frac{\partial \tau}{\partial y}$$

dosazením Newtonova vztahu pro smykové napětí

$$\tau = \eta \frac{\partial u}{\partial y} \quad \Longrightarrow \quad \boxed{\frac{dp}{dx} = \eta \frac{\partial^2 u}{\partial y^2}}$$

dvojnásobnou integrací se určí průběh rychlosti v klínové mezeře

$$\frac{\partial u}{\partial y} = \frac{1}{\eta} \frac{dp}{dx} y + C_1 \quad \Longrightarrow \quad u = \frac{1}{2\eta} \frac{dp}{dx} y^2 + C_1 y + C_2$$

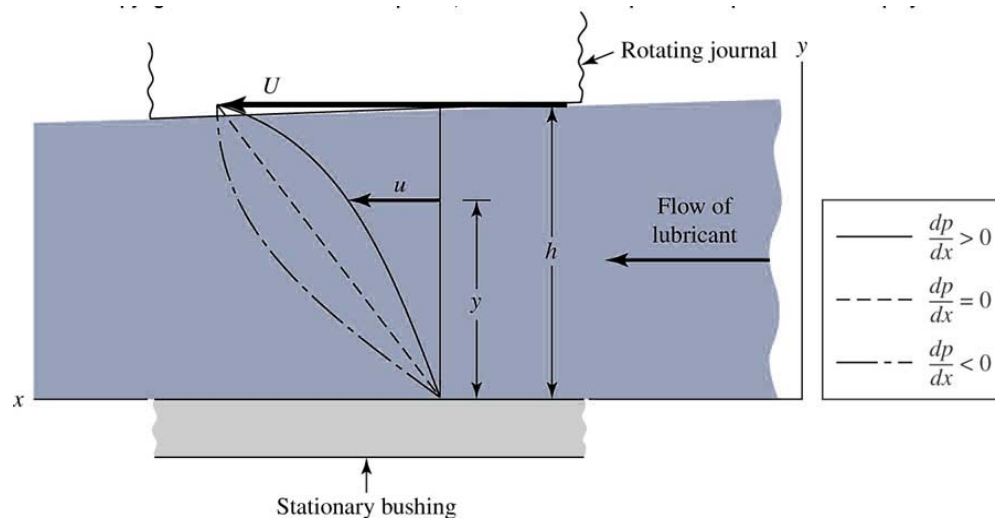
Reynoldsova rovnice – rychlost proudění

Okrajové podmínky se vyjádří pro obě plochy, které tvoří klínovou mezeru. Předpokládá se, že pánev stojí, zatímco povrch čepu se pohybuje rychlostí u . Pak pro $y = 0$, $u = 0$ a pro $y = h$, $u = U$.

Integrační konstanty jsou určeny vztahy $C_1 = \frac{U}{h} - \frac{h}{2\eta} \frac{dp}{dx}$ $C_2 = 0$

Rychlost proudění maziva v libovolném místě klínové mezery

$$u = \frac{1}{2\eta} \frac{dp}{dx} (y^2 - hy) + \frac{U}{h} y$$

Průběh rychlosti proudění maziva v klínové mezeře závisí na souřadnici y a na tlakovém gradientu dp/dx . Průběh rychlosti je dán součtem lineární a parabolické funkce. V místě maximálního tlaku, kdy $dp/dx = 0$ je rychlost $u = (U/h)y$.

Reynoldsova rovnice – objemový průtok

Objemový průtok maziva klínovou mezerou o jednotkové šířce $Q = \int_0^h u \, dy$

Dosazením vztahu pro rychlost proudění maziva a následnou integrací $Q = \int_0^h \left[\frac{1}{2\eta} \frac{dp}{dx} (y^2 - hy) + \frac{U}{h} y \right] dy = \frac{Uh}{2} - \frac{h^3}{12\eta} \frac{dp}{dx}$

Protože mazivo je považováno za nestlačitelné musí být objemový průtok maziva stejný v jakémkoliv místě klínové mezery

$$\frac{dQ}{dx} = \frac{U}{2} \frac{dh}{dx} - \frac{d}{dx} \left(\frac{h^3}{12\eta} \frac{dp}{dx} \right) = 0$$

Jednorozměrná Reynoldsova rovnice zanedbávající boční výtok

$$\frac{d}{dx} \left(\frac{h^3}{\eta} \frac{dp}{dx} \right) = 6U \frac{dh}{dx}$$

Reynoldsova rovnice beroucí do úvahy boční výtok

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{h^3}{\eta} \frac{\partial p}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{h^3}{\eta} \frac{\partial p}{\partial z} \right) = 6U \frac{\partial h}{\partial x}$$

Sommerfeldovo řešení

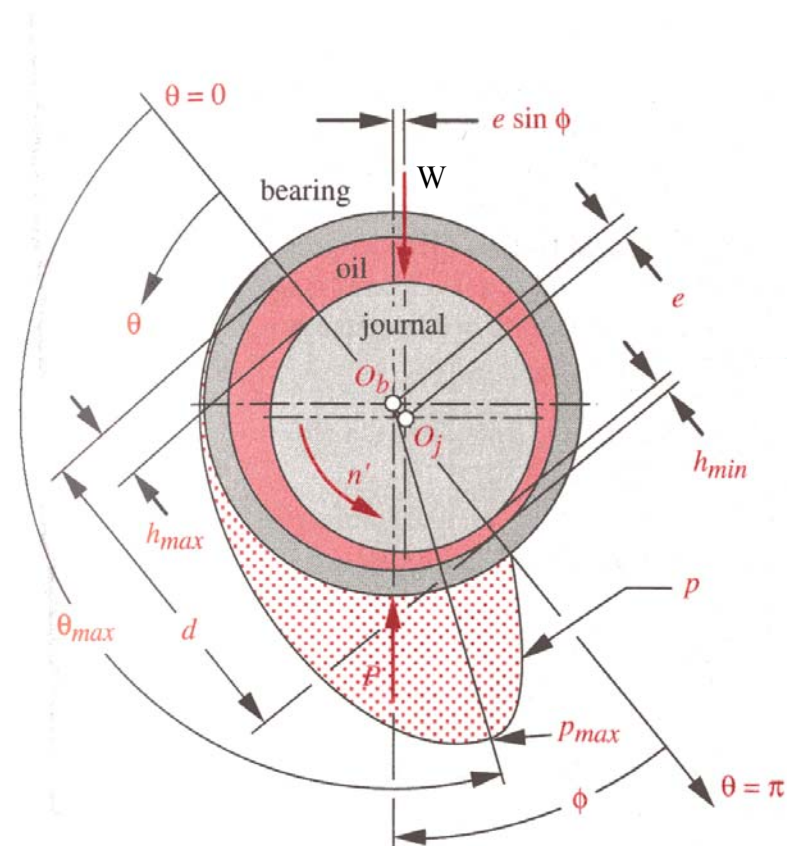
Arnold Sommerfeld odvodil roku 1904 řešení Reynoldsovy rovnice pro případ **nekonečně dlouhého** (tj. bez bočního výtoku) radiálního kluzného ložiska. Průběh tlaku p v mazacím filmu je funkcí úhlu θ , průměru čepu r , radiální vůle c , excentrického poměru ε , povrchové rychlosti U a viskozity maziva η .

$$p = \frac{\eta U r}{c^2} \left[\frac{6 \varepsilon \sin \theta (2 + \varepsilon \cos \theta)}{(2 + \varepsilon^2)(1 + \varepsilon \cos \theta)^2} \right] + p_0$$

Sommerfeldova rovnice se řeší v intervalu $0 \leq \theta \leq \pi$. Mimo tento interval je tlak v mazacím filmu roven tlaku p_0 pod kterým je dodáváno mazivo.

$$S = \eta \frac{U l}{W} \left(\frac{r}{c} \right)^2 = \frac{(2 + \varepsilon^2)(1 + \varepsilon^2)^{1/2}}{12 \pi \varepsilon}$$

Sommerfeldovo číslo S lze vyjádřit jako funkci excentrického poměru ε .

Přednáška 9 – Kluzná ložiska

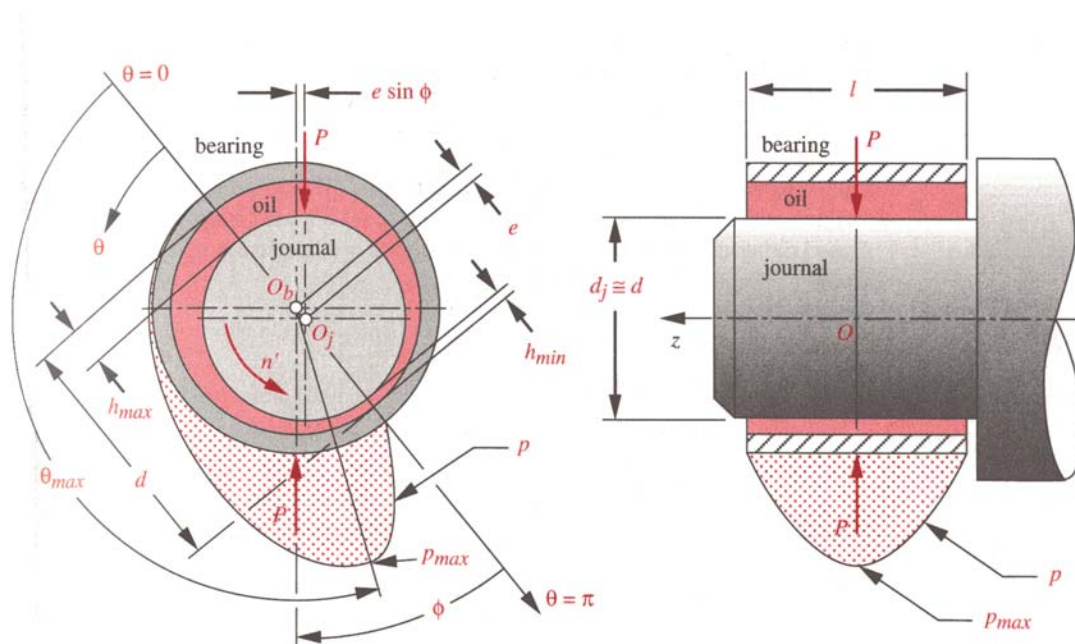
Ocvirkovo řešení

Dlouhá radiální kluzná ložiska se v moderních strojích vyskytují výjimečně. Obvykle používaná ložiska mají poměr l/d v rozmezí od 1/4 do 2. V těchto případech hraje **boční výtok maziva** z ložiska podstatnou úlohu a Sommerfeldovo řešení, které jej zanedbává, nemůže být použito. Ocvirk a Dubois publikovali roku 1955 řešení Reynoldsovy rovnice, které bere do úvahy boční výtok. Přitom zanedbali první člen rovnice, který je malý v porovnání s tokem v axiálním směru.

$$\cancel{\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{h^3}{\eta} \frac{\partial p}{\partial x} \right)} + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{h^3}{\eta} \frac{\partial p}{\partial z} \right) = 6U \frac{\partial h}{\partial x}$$

$$p = \frac{\eta U}{rc^2} \left(\frac{l^2}{4} - z^2 \right) \frac{3\varepsilon \sin\theta}{(1 + \varepsilon \cos\theta)^3}$$

$$\theta_{\max} = \arccos \left(\frac{1 - \sqrt{1 + 24\varepsilon^2}}{4\varepsilon} \right)$$

Porovnání řešení pro nekonečné a krátké ložisko

Užití Sommerfeldova řešení pro ložiska s poměrem $l/d < 1$ vede k značné chybě v odhadu průběhu tlaku. V případě, kdy $l/d = 1$, dává Sommerfeldovo řešení přibližně stejnou hodnotu tlaku jako řešení Ocvirkovo. Provedené experimenty ukázaly, že **Ocvirkovo řešení** může být použito v intervalu $1/4 \leq l/d \leq 2$. Sommerfeldovo řešení dává přesný odhad tlaku pro $l/d > 4$.

